

Informacja
w sprawie ustawy z dnia 11 czerwca 2026 r. o osobach starszych i koordynacji opieki
długoterminowej

Celem ustawy o osobach starszych i koordynacji opieki długoterminowej jest stworzenie spójnych ram prawnych dla prowadzenia polityki senioralnej oraz dla koordynacji opieki długoterminowej. Regulacja zmierza do zwiększenia przejrzystości, dostępności i jakości opieki długoterminowej, a także do usprawnienia współpracy pomiędzy podmiotami systemu ochrony zdrowia i pomocy społecznej. Jednocześnie celem ustawy jest wzmocnienie instrumentów monitorowania sytuacji osób starszych oraz wprowadzenie nowej formy wsparcia seniorów w postaci bonu senioralnego.

Przedmiot regulacji obejmuje w szczególności: zasady i sposób koordynacji opieki długoterminowej; zasady współpracy podmiotów wykonujących działalność leczniczą i jednostek organizacyjnych pomocy społecznej; monitorowanie opieki długoterminowej; zadania jednostek samorządu terytorialnego w zakresie wsparcia opiekunów nieformalnych; zakres współdziałania organów administracji publicznej dotyczącego opieki długoterminowej; monitorowanie sytuacji osób starszych oraz zasady przyznawania wsparcia w formie bonu senioralnego.

Ustawa wprowadza także zmiany dostosowujące w innych aktach prawnych, w szczególności w ustawie o pomocy społecznej oraz w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zmiany te służą przede wszystkim zapewnieniu współpracy z koordynatorem do spraw opieki długoterminowej, wymianie informacji o dostępnych usługach i świadczeniach oraz dostosowaniu terminologii do rozwiązań przyjętych w nowej ustawie. Jednocześnie ustawa uchyla ustawę z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych (włączając przedmiot regulacji do nowej ustawy).

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 34 pkt 3 (dotyczy przekazywania określonych informacji przez NFZ koordynatorom do spraw opieki długoterminowej), który wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.